

Fascismen er farlig men den er like fullt en papirtiger

Fascismen er farlig av tre årsaker:

For det første er fascisme en siste utvei for kapitalisme i krise. Når overklassen er under sterkt press, når revolusjon er mer populært, når profitten er truet – da kan fascismen være eneste løsning for kapitalismen. Fascistenes “kritikk” mot kapitalismen er utelukkende rettet mot multinasjonale selskaper og jødiske finansfolk. De vil videreføre privateiendom, store selskaper, pengeøkonomi og alt annet som hører kapitalismen til. Slik Hitler gjorde i Tyskland. Fascismens “kapitalismekritikk” er falsk og kun et middel for å sanke stemmer og støtte fra potensielt radikale folk og arbeidere.

For det andre er fascismen en folkemorderisk bevegelse. Den har alltid omfavnet imperialisme (“lebensraum”) og sjåvinisme mot andre folk. Den erklærer at den bare respekterer styrke, og at det man kan ta har man rett til. Den rettferdiggjør således krig, og også folkemord. Industrielt og systematisk folkemord, var Hitler-fascismens konsekvens. Og det var en logisk konsekvens av denne bevegelsens politiske linje. Mangelen på empati for mennesker utenfor “rasen” er slående. Også når nazilederen Forwald sier han “forstår Breivik” og ikke vil fordømme ham, fordi han er “av vårt folk”. Dette er ikke en enkeltpersons avstumpa tenkning, det er uttrykk for en brutal og menneskefiendtlig ideologi – typisk for fascismen.

For det tredje er fascismen en terrorbevegelse. De står for en terror som er svært målretta. Den er reaksjonær og retter seg mot demokratiske bevegelser, progressive bevegelser og revolusjonære bevegelser. De dreper folk, og gjennomfører bombeattentater. De trener for dette, de organiserer dette og de rettferdiggjør det. “Nordfront”-aktivister står bak en

rekke drap, drapsforsøk, mordbranner, bombeattentater og en lang serie voldshandlinger. Dette er heller ikke noe atypisk for dem. De er inspirert helt åpent av Hitler og av den amerikanske terrorgruppa Brüder Schweigen i USA. De trenger ikke masseoppslutning for å være en fysisk trussel mot skeive folk, mot feminister, antirasister, antifascister, sosialister, kommunister, innvandrere, svarte folk, jøder og muslimer.

Nazistene kan stoppes. Bevegelsen er en tapende bevegelse. Hitlers endelikt er beskrivende også for nazismens langsiktige karakter. Den kan skremme og være brutal, men på lang sikt er den dødsdømt. Den representerer et svært lite mindretalls interesser, og kreftene som står mot dem er i lengden mye sterkere. I tillegg bygger de på en forvirret døds kult og halvreligiøse dogmer i strid med vitenskap og fornuft. Det er velegnet til å dyrke fanatisme gjennom enkle og "endelige" løsninger, og de kan dyrke selvdestruktive handlinger, men fascismen er ikke velegnet til å styre et stabilt samfunn eller skape en harmonisk verden. Og dermed dømmer den seg selv og sine aktivister til groteske nederlag i framtida.

Fascismen er en del av kapitalismen, en del av imperialismen, men den tilhører de kreftene som Mao kalte papirtigre:

"De reaksjonære, tilbakeliggende, råtnende klassene har beholdt denne dualistiske natur tilmed i sin siste kamp på liv og død mot folket. På den ene side var de virkelige tigrer – de slukte folket, åt opp folket i millioner og titalls millioner. Kampen for folkets sak kom inn i en periode med vansker og strabaser, og det var mange 4 kroker på veien. Å tilintetgjøre imperialismens, føydalismens og byråkratkapitalismens herredømme i Kina tok det kinesiske folket over hundre år og kostet dem titalls millioner liv før de vant seier i 1949. Hør her! Var de ikke levende tigrer, jerntigrer, virkelige tigrer? Men til sjuende og sist forandret de seg til papirtigrer, døde tigrer, tigrer laget av soyabønnepudding. Dette er historiske fakta. Har ikke folket

sett eller hørt om disse fakta? Det har vært hopetall av dem – tusener og titusener! Tusener og titusener! Derav følger at imperialismen og alle reaksjonære, betraktet ut fra deres vesen, på lang sikt, fra strategisk standpunkt, må ansees som det de er – papirtigrer. Dette bør være grunnlaget for vår strategiske tenkning. På den annen side er de også levende tigrer, jerntigrer, virkelige tigrer som er i stand til å ete opp folk. Dette bør være grunnlaget for vår taktiske tenkning.”

– *Mao Zedong i en tale på møtet i Wutsjang i det politiske byrå i Kinas kommunistiske partis sentralkomité (1. desember 1958). [https://tjen-folket.no/sentralt/view/12225]*